

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Dr. Organic Ltd (Swansea, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 września 2011 r. w sprawie R 1030/2010-4; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Dr. Organic Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BIOCERT” dla towarów i usług z klas 3, 4, 5, 29, 30, 31, 32, 35 i 44 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7134984

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Austrii słowny znak towarowy nr 136273 „BIOCEF” dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 76 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na to, że Izba Odwoławcza: i) błędnie zinterpretowała ustalone przez sądy europejskie zasady ogólne i niesłusznie stwierdziła, że w przypadku znaków towarowych „BIOCEF” i „BIOCERT” nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd; i ii) niesłusznie oparła swoją decyzję na okolicznościach faktycznych, na które strony postępowania się nie powoływały.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2011 r. — Woodman Labs przeciwko OHIM — 2 Mas 2 Publicidad Integral (HERO)

(Sprawa T-606/11)

(2012/C 32/66)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Woodman Labs, Inc. (Sausalito, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: M. Graf, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: 2 Mas 2 Publicidad Integral, SL (Vitoria-Gasteiz, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 września 2011 r. w sprawie R 876/2010-4; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „HERO” dla towarów z klasy 9 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 675037

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: 2 Mas 2 Publicidad Integral, SL

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy „hero PICTURES” w kolorze złotym i czarnym zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 5883533 dla towarów i usług z klas 9 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do części towarów z klasy 9

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ze względu na to, iż Izba Odwoławcza błędnie uznała, że istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku wcześniejszego znaku towarowego i zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2011 r. — Beifa Group przeciwko OHIM — Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Przyrzędy do pisania)

(Sprawa T-608/11)

(2012/C 32/67)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Beifa Group Co. Ltd (dawniej Ningbo Beifa Group Co. Ltd) (Zhejiang, Chiny) (przedstawiciele: R. Davis, barrister, i N. Cordell, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Schwan-Stabilo Schwanhäußer GmbH & Co. KG (Heroldsberg, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wydanej w dniu 9 sierpnia 2011 r. w sprawie R 1838/2010-3; oraz
- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: wzór dla towaru „przyrząd do pisania” — rejestracja wzoru wspólnotowego nr 352315-0007

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Schwan-Stabilo Schwanhäußer GmbH & Co. KG

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: graficzny znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany w Niemczech pod nr 30045470.8 dla towarów z klasy 16; graficzny znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany w Niemczech pod nr 936051 dla towarów z klasy 16; trójwymiarowy znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany w Niemczech pod nr 2911311 dla towarów z klasy 16; graficzny znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany jako międzynarodowy znak towarowy pod nr 936051 dla towarów z klasy 16; graficzny znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany jako międzynarodowy znak towarowy pod nr 418036 dla towarów z klasy 16

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do kwestionowanego zarejestrowanego wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 61 ust. 6 rozporządzenia Rady nr 6/2002 ze względu na to, że Izba Odwoławcza przeprowadziła niedozwolone ponowne rozpoznanie sprawy. Naruszenie art. 62 rozporządzenia Rady nr 6/2002, ze względu na to, że Izba Odwoławcza i) naruszyła podstawowe zasady tego przepisu poprzez sposób, w jaki zastosowała ona środki niezbędne do wykonania orzeczenia Sądu; oraz (ii) błędnie zastosowała kryterium zarówno z art. 25 ust. 1 lit. b), jaki i z art. 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 6/2002; naruszenie art. 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia Rady nr 6/2002 ze względu na to, że Izba Odwoławcza: i) zastosowała błędne kryterium w celu ustalenia czy nastąpiło wymagane „użycie” znaku towarowego w zarejestrowanym wzorze wspólnotowym ii) nie zbadała czy znaki towarowe były przedmiotem używania zarówno jako element art. 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 6/2002, jak i element przepisów prawa krajowego w Niemczech; iii) błędnie zastosowała kryterium dotyczące prawa do zakazania używania. Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 6/2002 ze względu na to, że Izba Odwoławcza błędnie oceniła właściwości poinformowanego użytkownika oraz zarówno sposób jak i metodę, według których powinna nastąpić ocena całościowego wrażenia.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — Wagon Automotive Nagold przeciwko Komisji

(Sprawa T-610/11)

(2012/C 32/68)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Automotive Nagold GmbH (Nagold, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Hackemann i H. Horstkotte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 275 z dnia 26 stycznia 2011 r. w postępowaniu dotyczącym niemieckiej pomocy państwa C 7/2010 (ex CP 250/2009 oraz NN 5/2010) „KStG, Sanierungsklausel”;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo następujące zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: odliczenie straty nie stanowi pomocy przyznanej ze środków państwa

Skarżąca podnosi w tym względzie, że § 8c niemieckiej Körperschaftsteuergesetz (ustawa o podatku od osób prawnych, zwana dalej „KStG”) narusza obiektywną zasadę opodatkowania netto i zasadę finansowej wydajności oraz że poprzez klauzulę naprawczą jedynie zapobiega się sprzecznej z konstytucją ingerencji w składniki majątkowe podatnika w przypadkach obejmujących zakres stosowania klauzuli naprawczej. Zdaniem skarżącej z tego powodu nie została spełniona przesłanka pomocy na gruncie prawa wspólnotowego.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brakująca selektywność ze względu na brak wyjątku od miarodajnego systemu referencji

Skarżąca w tym miejscu podnosi, że miarodajny system referencji stanowi ogólne uregulowanie dotyczące odliczenia straty w odniesieniu do osób prawnych [§ 10d niemieckiej Einkommensteuergesetzes (ustawy o podatku dochodowym) w związku z § 8 ust. 1 KStG i § 10a niemieckiej Gewerbesteuersteuergesetzes (ustawy o podatku od prowadzenia działalności gospodarczej)] oraz że § 8c KStG stanowi jedynie wyjątek od tego miarodajnego systemu referencji, który z kolei jest ograniczony między innymi przez klauzulę naprawczą.